

Van glas

Het is van glas, het plafond
dat wij mannen zo trouw
al eeuwenlang aanleggen boven het hoofd
van onze vrouw.

Het is van glas, het plafond
dat die vrouwen poetsen tot ze weer
een ons wegen, geen been meer
zien in het boenen van ook nog een werkvloer.

Het is van glas, dat plafond.
Maar Kamp gooit het vandaag kapot.

Hij is van glas, de vloer
waar mannen van Bos en van Schenk en stavast
hun rondes maken,
hij is broos of hard, hij is zwart of aangeslagen.
Hij is van glas, de vloer
die zij wegtrappen tot het uitzicht
eraf is, een foute wissel toegepast,
of een stukje motivatie naar zichzelf toe aangetast.
Hij is glansrijk en van glas, die vloer, maar Bos
fietst hem voortaan kapot.

Hij is van glas, de leeftijd
waarop wie dat plafond doorbrak
wil wat niet meer kan, maar waar een wil is,
is een buisje,
ontdooit een eikel zacht.
Kijk in de spiegel.
Zie de barst.